

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE

PŘES GOLGOTU K NEDĚLNÍMU RÁNU

Prožíváme dobu postní, která, jak je známo, je přípravou na Velikonoce a také na obnovu našeho křestního slibu, pro katechumeny pak intenzivní přípravou na křest.

Musím přiznat, že jsem jako dítě a dospívající neměla postní dobu moc ráda. A, upřímně, teď to se mnou není o moc lepší. Možná je to proto, že se člověk dívá spíš na to negativní, či nepříjemné, než na smysl a pozitivní stránku věci. Když jsem s mládeží a s katechumeny probírala liturgický rok, snažila jsem se zdůraznit, že doba postní sice trvá 40 dní, ale doba velikonoční 50!

Postní doba je možnost, naděje, že se člověk přece jen o trochu posune. Že se posune směrem k Bohu, směrem

k tomu, co někde uvnitř cítí, že je správné a k čemu se někdy ne a ne dokopat. Myslím ale, že je důležité dívat se stále dopředu, přes Golgotu k nedělnímu ránu. Protože pokud by nebylo vzkříšení, ztrácela by jakákoliv naše snaha smysl. Svatý Pavel k tomu říká: „Nebyl-li však Kristus vzkříšen, je vaše víra marná...“ 1. Kor 15,17.

Přeji vám i sobě, abychom zbytek té letošní postní doby prožili co nejintenzivněji. Sv. František z Assisi to nevzdával. Ještě před smrtí vyzýval své bratry: „Začněme, bratři, sloužit našemu Pánu Bohu, neboť až dosavad jsme málo prospěli!“

A také přeji nejen padesátidenní, ale trvalou radost ze vzkříšení našeho Pána.

Sr. Bernarda Lacinová

Dětská naděje: kam až doletí?

FARNOST SOBĚ!

Rád bych vás opět informoval o aktuálním stavu příprav rekonstrukce kostela a stavby farního domu. Připomínám, že v uplynulém roce proběhla dvě jednání na arcibiskupství ohledně základních cílů stavby. Těmi jsou zjednodušeně řečeno: zaprvé úprava kostela tak, aby důstojně pojal potřebné množství lidí a přitom byl zachován základní ráz, duch místa. Zadruhé stavba farního domu s dostatečným prostorem pro různé programy a setkávání a s bydlením pro duchovní.

Bylo rozhodnuto pokračovat ve spolupráci s architekty Jiršovými. Ke konzultacím nad vznikajícím návrhem jsme pozvali odborné oponenty z řad farníků. Pozvání přijali Ing. arch. Stanislav Běhal, Ing. Jan Kodet a Ing. arch. Jiří Smolík. Posledně jmenovaný byl pak díky svým rozsáhlým připomínkám a návrhům pozván architekty Jiršovými k autorské spolupráci. Architekti, oponenti, členové pastorační i ekonomické rady, zájemci z vašich řad, se pak opakovaně setkávali na veřejně přístupných a opakovaně inzerovaných setkáních. Kdo se jich zúčastnil, jistě mi dá za pravdu, že byla velmi náročná. Většina z nich neskončila dřív než po pěti hodinách. Výsledkem je důkladně promyšlená studie, tedy základní návrh

v podobě textu, výkresů a vizualizací. Ten nyní putuje na arcibiskupství, kde bude posouzen a diskutován s diecézními odborníky.

Po té bude výsledná podoba studie prezentována ve farnosti a bude zadán projekt, tedy vypracování detailního podkladu ke stavbě. Také budou probíhat potřebná jednání s úřady. Jejich postoj a požadavky mohou do výsledné podoby rovněž významně zasáhnout. Co se týká pozemků přiléhajících ke kostelu, stále čekáme, až projde návrh na výměnu všemi radami Magistrátu. Z naší strany byly všechny podmínky splněny již před více než rokem.

Musíme se také začít rozhlížet po eventuálních sponzorech, protože naše farnost nevlastní žádné významnější majetky. Na tom nic nezmění ani probíhající restituční proces. Nadpis příspěvku parafrázuje výzvu k výstavbě Národního divadla. Stejně jako se lid s pomocí sponzorů musel složit na divadlo, bude třeba sehnat prostředky i na náš projekt. Jak je vidět, věc je náročná, ale pokud se podaří realizovat, bude jistě k prospěchu mnohých. Prosím vás zvláště o modlitbu, neb stále platí, že bez Božího požehnání, marné je lidské namáhání.

P. Jiří Korda

K R Á T C E

- **Pokřtěni byli** 2. 2. Natálie Julie Šteflová a 16. 2. Klaudie Šlachtovská.
- **Rozloučili jsme se** s Jiřinou Kladivovou, Marií Krátkou a Václavem Radou.
- **Svátost nemocných** přijalo v sobotu 9. února při mši svaté 71 nemocných.

- **Duchovní obnova** 2. března byla na poslední chvíli zrušena z důvodu úrazu P. Aleše Opatrného.
- **Pastorační rada farnosti** se sejde ve středu 6. března od 20 h.

BOHOSLUŽBY TRIDUA A VELIKONOC

Zelený čtvrtek	16.00	a	18.30
Velký pátek	15.00	a	18.30
Velikonoční vigilie	19.00		
Neděle Zmrtvýchvstání	8.00, 10.00, 18.30		
Pondělí velikonoční	8.00, 10.00		

ZPOVÍDÁNÍ PŘED VELIKONOCEMI

St 20. 3.	od 16.30	– děti
Pá 22. 3.	od 19.30	minimálně do 21.00

Út 26. 3.	od 9.00	– rodiče na mateřské
	17.00 až 19.30	(do 18.30 dva kněží)
St 27. 3.	od 7.00	do mše a po mši
Čt 28. 3.	od 19.30	minimálně do 21.00
Pá 29. 3.	od 19.30	minimálně do 21.00
So 30. 3.	od 10.30	do 12.00

Z organizačních důvodů se nezpovídá před obřady Zeleného Čtvrtku, Velkého pátku a Vigilie. Prosím neodkládejte svátost smíření na poslední chvíli.

REZIGNACE SVATÉHO OTCE BENEDIKTA XVI.

V den památky Panny Marie Lurdské, patronky nemocných, náš milovaný papež Benedikt oznámil své rozhodnutí vzdát se svého úřadu. Protože se jedná o neobvyklý a mimořádný krok, přinášíme celé znění prohlášení, které učinil Svatý otec ke sboru kardinálů. Pamatujme na něj ve svých modlitbách a modleme se též o dary Ducha svatého pro volitele jeho nástupce.

P. Jiří Korda

„Drazí bratři,

svolal jsem tuto konzistoř nejenom kvůli třem kanonizacím, ale také proto, abych vám oznámil rozhodnutí velké důležitosti pro život církve. Po opakovaném zpytování vlastního svědomí jsem před Bohem došel k jistotě, že moje síly z důvodu pokročilého věku již nestačí na náležité vykonávání petrovského úřadu. Jsem si dobře vědom, že tato služba pro svou duchovní povahu musí být konána nejenom činy a slovy, ale neméně také utrpením a modlitbou. Nicméně, v dnešním rychle se měnícím světě zmítaném záležitostmi velkého významu pro život víry je pro řízení Petrovy bárky a hlásání evangelia zapotřebí také tělesných i duševních sil, kte-

rých mi v posledních měsících ubylo natolik, že musím uznat svoji neschopnost spravovat úřad, který mi byl svěřen. Proto s vědomím závažnosti tohoto úkonu zcela svobodně prohlašuji, že se vzdávám služby římského biskupa, nástupce svatého Petra, kterou mne pověřili kardinálové 19. dubna 2005, takže od 28. února 2013 ve 20h bude římský stolec, stolec svatého Petra uprázdněn a bude zapotřebí, aby ten, komu to přísluší, svolal konkláve, které zvolí nového papeže.

Drazí bratři, opravdu vám ze srdce děkuji za veškerou lásku a práci, s níž jste spolu se mnou nesli tíži mého úřadu a prosím o odpuštění za všechny své nedostatky. Nyní, svěřujeme církev svatou péči našeho Nejvyššího Pastýře, našeho Pána Ježíše Krista, a prosíme Jeho svatou Matku Marii, aby svou dobrotivou mateřskou přímluvou pomohla otcům kardinálům při volbě nového papeže. Pokud jde o mne, chci nadále z celého srdce svým životem oddaným modlitbě sloužit svaté církvi Boží.“

Benedikt XVI.

Ve Vatikánu dne 10. února 2013

převzato z www.radiovaticana.cz

MICHAL BALEK: SKLÍZÍM, CO JSEM NEZASEL

Historie kaple sv. Václava v Praze Krči se začala psát v letech 1926–1928. Byla postavena jako součást ústavu sociální péče, tzv. Masarykových domovů. Během války tu byl lazaret, který byl přeměněn v Thomayerovu nemocnici. Od 50. let bylo v kapli skladiště, až po roce 1989 začala opět sloužit svému účelu. Současný nemocniční duchovní Mgr. Michal Balek nám objasnil, co se skrývá pod pojmem duchovní péče.

Jak se člověk stane nemocničním duchovním?

Nikdy jsem duchovního v nemocnici nedělal, ale byl jsem na civilní službě v nemocnici a tenkrát mi to úplně změnilo život. Tahle zkušenost byla po uvěření druhou nezásadnější v mém životě. Naposledy jsem pracoval šest let ve výchovném ústavu jako vychovatel a už jsem cítil, že by to chtělo nějakou změnu. Kamarád mě upozornil, že Lékořice shání duchovního, přihlásil jsem se do výběrového řízení a vyhrál jsem...

Studoval jste teologii?

Ano, studoval jsem Husitskou teologickou fakultu. Poprvé jsem na ni nastoupil hned po revoluci v osmnácti letech, ale po půl roce jsem odešel. Byl jsem osm měsíců na vojně, přes rok na civilní službě, pak jsem pracoval jako průvodce ve Svaté Barboře a zároveň jsem působil jako kazatel u nás v Církvi československé husitské v Kutné Hoře. Tehdy mi starší bratr řekl, že bych se měl na školu vrátit. Tak jsem se po deseti letech znovu přihlásil a školu dokončil.

Takže jste knězem?

Fakultu jsem vystudoval, ale pořád jsem bojoval s tím, zda přijmout odpovědnost kněžství. Dá se říci, že mě odblokoval Otec Ludvík Armbruster, jezuita, který pořádá exercicie i pro

Mgr. Michal Balek v nemocniční kapli

protestantské církve. Když jsme se o tom spolu bavili, podíval se na mě a řekl: „Víte co Pán Ježíš říkal svým učedníkům? Nebojte se!“ Úplně to ze mě spadlo a na pondělí velikonoční mne čeká kněžské svěcení... To, že jsem tady, je cesta, kterou mě Pán vede, a úžasně to do sebe zapadá.

Kdy jste nastoupil jako duchovní?

V únoru roku 2012, ale musím představit, že sklízím, co jsem nezasel. A je to dobrá žeň. Navazuji na práci Mgr. Debory Martáskové, která byla na tomto místě přede mnou a také na práci Mgr. Jiřího Weinfurtera, který tu působil před ní a pak ještě nějakou dobu souběžně jako duchovní ČCE.

Co všechno vaše práce obnáší?

Jsem placen přímo nemocnicí a moje funkce se jmenuje koordinátor duchovní péče a nemocniční duchovní. Mnozí si představují, že jde hlavně o svátosti

nebo o bohoslužby, ale já zatím nejsem kněz, a pokud se na mě obrátí třeba katolík, v tu chvíli funguji jako koordinátor a volám nemocničního kaplana

P. Jaroslava

Miškovského. Takže funkce duchovního spočívá v tom, že mám čas popovídat si s nemocnými o tom, co je trápí nebo těší. Sestřičky a lékaři se věnují hlavně tělu a já se věnuji duchovní stránce člověka.

A jak se dozvíte, za kým máte jít?

Kolik je klinik a oddělení, tolik je potřeb a přístupů. Na oddělení Geriatrie a následné péče to funguje tak, že mi lékaři sami předepisují pacienty. Lidé tam zůstávají i několik měsíců. Ale mám radost, že když personál vnímá potřebu, zavolají mě i jinam.

Cest, jak se na vás lidé mohou obrátit je víc?

Ano, přes personál, přes letáčky, obracejí se příbuzní, nebo přes kulturní akce, kde pacient ztratí ostych a do-

mluvíme se, že přijdu i jindy. Pak se mi stává, že třeba chodím za někým

a soused vedle mě poprosí, jestli bych nemohl přijít i za ním. Dokonce se mi stalo, že si mě jedna paní

objednala už z domova, měla panickou hrůzu z toho, být hospitalizovaná. Tak jsem za ní docházel na oddělení, kam jindy nechodím.

U lůžka pacientky

Mgr. Michal Balek se narodil 16. června 1972 v Kutné Hoře. Po ukončení gymnázia 1990 začal studovat na Husitské teologické fakultě, ale nakonec nastoupil základní vojenskou službu. V letech 1991–1992 byl na civilní službě jako sanitář v nemocnici. Poté pracoval jako průvodce v katedrále sv. Barbory v Kutné Hoře. Od roku 2000 slouží jako kazatel Církve československé husitské. Psychosociální studia na Husitské teologické fakultě absolvoval v letech 2000–2006 a navázal pokračujícím studiem speciální pedagogiky se zaměřením na poruchy chování na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Jako odborný vychovatel působil ve Výchovném ústavu v Klíčově od roku 2005 do února 2012, kdy nastoupil jako Koordinátor duchovní péče a nemocniční duchovní Thomayerovy nemocnice. Je svobodný, bezdětný.

Kolik lidí stihnete navštívit?

Dá se říci, že mám v péči kolem dvaceti lidí. Někdo přichází, někdo odchází. Někoho navštěvuji jednou týdně, někoho ob-

den. Pokud je zájem vyšší, nastupuje opět moje funkce koordinátora. Prosim potom o pomoc duchovní z okolí. Například ze lhotecké římskokatolické farnosti dochází do nemocnice řádová

sestra Bernarda, které předávám některé pacienty.

Jak vypadá váš pracovní den?

K pacientům chodím, pokud to není úplně akutní, až v čase návštěv od jedné hodiny odpoledne. Je šikovné, že se můžu potkat i s příbuznými toho člověka. Někdy potřebují pomoc víc, než ten nemocný.

A dopoledne?

To se věnuji všemu ostatnímu. Mým úkolem je koordinovat aktivity v nemocniční kapli. Střídají se tu tři církve,

chodí sem dva pěvecké sbory, Lékořice pořádá dobročinný bazar. Pravidelně jednou měsíčně máme koncert pro pacienty, jejich příbuzné a personál ve spolupráci se ZUŠ Křtinská. Poslední čtvrtek v měsíci je na programu tzv. Ztišení, což je ekumenický prostor pro modlitbu se čtením žalmů, zpěvem písní a s příběhy s přesahem. Kdo má zájem, tak přijde, nechodící přivezeme. Zároveň, když je třeba v kapli rozbité topení, zajišťuji opravu...

Ale to ještě zdaleka není všechno...

Kromě toho se účastním seminářů a setkání nemocničních kaplanů, pořádám schůzky duchovních z okolí, spolupracuji s dobrovolníky, občas mám besedu nebo nějakou akci pro děti na dětské psychiatrii. Taky jsem nástěnkář a podílím se na přípravě tzv. trauma plánu.

Můžete vysvětlit, o co se jedná?

Ve chvíli vážnější krizové situace, třeba kdyby došlo k hromadné nehodě na dálnici D1, nebo ke kolizi letadla, a spolu s větším množstvím zraněných by přišla spousta příbuzných, nemocnice přechází do zvláštního režimu. V tu chvíli může krizový štáb povolat tým

duchovní podpory pod mým vedením, který by měl pracovat

s příbuznými, zdravotníky, záchranáři apod. Je nás celkem dvanáct, ale jak konzultuji s odborníky, zjišťuji, že je to málo. Jakmile by situ-

ace trvala dva tři dny, už to prý nezvládneme. Proto je důležité mít někde poblíž další zázemí, třeba církevní společenství, které nás může vystřídat, přijít s čajem, dekou apod. A P. Jiří Korda ze lhotecké farnosti mi slíbil, že budou v záloze.

To tedy máte široký záběr. A jak lidé vaši službu přijímají? Už vás někdo odmítl?

Jen třikrát se mi stalo, že někdo neměl zájem. V ostatních případech se návštěvy opakují, většinou přicházím alespoň jednou týdně. Úvod bývá rozpačitý. Když mi ten člověk řekne, ale já nejsem věřící, odpovídám: „Ale já tu nejsem jen pro věřící“. Duchovní potřeby máme všichni a praktikující křesťané mě tolik nepotřebují, většinou mají svého duchovního i společenství.

Centrum podpurné péče LÉKOŘICE, funguje v Thomayerově nemocnici od roku 2005 resp. 2008. Nejprve to bylo pouze dobrovolnické centrum, které dodnes velmi úzce spolupracuje s občanským sdružením Lékořice. Postupně se k dobrovolníkům připojili profesionálové – duchovní a také herní terapeuti. Do programu je nyní zapojeno sedm profesionálů, 80 dobrovolníků pro dlouhodobou činnost a přes 150 pro jednorázové akce. Centrum se stará o psychosociální i duchovní podporu pacientů jejich příbuzných a také personálu Thomayerovy nemocnice. Centrum najdeme v pavilonu A1. Více na www.lekorice.com.

Mohl byste uvést nějaký příklad?

Vzpomínám si na pána, který umíral na rakovinu. Byl ve špatném psychickém stavu a nechtěl komunikovat. Sestřička mě představila: „To je pan Michal Balek, on je dobrovolník a bude si s vámi povídat.“ Pán zareagoval: „A o čem se spolu budeme bavit?“ Já nato, že nejsem dobrovolník, ale nemocniční duchovní. A mluvit budeme, o čem bude chtít. Chvíli na mě koukal a pak povídá: „Tak to zkusme.“ Bylo z toho doprovázení až ke smrti.

To jsou tedy silná setkání. Co vám pomáhá těžké věci odložit?

Pro mě je velmi příjemné, že tady mám tak blízko kapli. Snažím se tam každý pracovní den uzavřít půlhodinkou modlitby, abych věci, které jsem tu přijal, odevzdal dál a nemusel si je nosit domů. A protože jsem duchovní, tak není divné, že se modlím. Zatímco jako vychovatel v předchozím zaměstnání jsem dost dobře nemohl říct, že se budu půl hodiny modlit za ústav a za chlapce.

Bavíte se s lidmi o své víře?

Duchovní péče v nemocnici, stejně

jako dobrovolnictví, by neměla být evangelizační. Nemocní jsou vůči příchodům v nerovnovážné situaci, a proto není žádoucí, za každou cenu je obracet na víru. Pouze v případě, že se sami ptají, je naprosto v pořádku o víře hovořit. U duchovního lidé předem počítají, že se hovor může vést i směrem duchovním, ale pořád je to něco navíc. O čem se bude hovořit, si určuje sám pacient.

Máte na srdci ještě něco, co nezapomenout?

Chtěl bych poděkovat jak duchovním z okolí, kteří mi pomáhají, tak i všem, kteří se za naši nemocnici a za pacienty modlí. A pak bych chtěl poděkovat dobrovolníkům, protože je sice hezké, že pořádáme v kapli akce, ale nebýt jich, tak bychom tam nemocné nedopravili.

A hlavní díky patří Bohu, že je tady se mnou a že řeším spíš problém, že těch, kteří si mne žádají je hodně a ne málo. Snad to potvrzuje, že duchovní v nemocnici je správná cesta.

Jana Šilhavá, foto archiv Lékořice

Rozhovor vyšel v Naší rodině 2/2013

PODĚKOVÁNÍ

NAŠE TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA BYLA ÚSPĚŠNÁ – do patnácti kasiček jsme vykoledovali celkovou částku: 78 534 korun a v Praze jsme se umístili na pěkném pátém místě za ADCH Polsko (551 707), ADCH Praha (156 584), Prahou Kobylisy (81 517) a Prahou 1-Týnem (80 880 Kč).

Jak bylo avizováno, 65 % sbírky, což činí 51 000 Kč, bude rozděleno mezi CMŠ Studánka (35 500), Mateřské centrum Kuřátko (4 000) a Modrý klíč (11 500). Díky všem.

Tomáš Hrouda

SBÍRKA NA ADOPCI NA DÁLKU (do kasiček u betléma) – vynesla 19 000 Kč, pokryla nejen dva roky studia Prabhua v Indii, ale umožnila poskytnout podporu misionářům v Ekvádoru, kterou zprostředkovává P. Mgr. Pavel Budský z farnosti u kostela sv. Remigia v Praze-Čakovicích.

(red.)

SKUPINA MUŽSKÉ SPIRITUALITY

Mnoho mužů se pokouší vstoupit na cestu, po které by mohli jít tak, jak jim bylo určeno – jako Muži. Na cestu, která láká, ale někdy bývá nedostupná.

I proto v březnu 2010 vznikla v naší farnosti mužská skupina. Je otevřená, nedirektivní a volně jí prochází asi pětadvacet chlapů. Nabízíme prostor, v němž je možné být jako muž sám se sebou, s ostatními muži a s Bohem.

Tématem našich setkávání je tedy mužský svět v celé jeho kráse a rozsahu. Vedle diskusních setkání jsme už zvládli i vykopávání pařezů na farní zahradě, hospodu i promítání filmů s duchovní tematikou.

Kopání pařezů u P. Bedřicha

Mužská spiritualita je tématem, které se našimi setkáními prolíná. Představuje specifický přístup k řadě otázek víry, osobní spirituality i celého chápání náboženství. Tato spiritualita ovlivňuje i prožívání dalších témat – práce, rodiny, partnerství a výchovy.

Inspirace pro naše setkávání a chápání spirituality vychází zejména z díla Richarda Rohra, františkánského kněze a spisovatele, který nás pro tento styl uvažování o světě a úloze mužů v něm, jasně – mužsky oslovil.

To, co nás všechny spojuje, je sna-

ha a ochota vzít život chlapsky opravdově. Uvědomovat si jak své klady a přednosti, tak si vážit svých slabostí a nedostatečnosti. Opravdově bereme i výzvu k zodpovědnosti za sebe, za svůj vztah k Bohu, za výchovu dětí a za rodinu.

Navzdory tomu, že je mužské uvažování racionální a nikdy v něm nechybí humor, chlapi sami mezi sebou dokážou být otevření víc a jinak než v přítomnosti žen. V nepřítomnosti žen nám jde také snadněji se dotknout ženských stránek naší duše, bez nichž nejsme kompletní.

Běžná setkání probíhají obvykle tak, že si někdo připraví téma, kterým setkání uvede. Poté obvykle sklouzneme k diskusi a více než tématu se snažíme držet autenticity a odpovědnosti za to, co říkáme. Tradiční je společné bubnování. To nám přináší zážitek sounáležitosti a možnost opustit všední den. Podobně i společná modlitba a meditace.

Jsou-li muži jen sami mezi sebou a mluví o Bohu, je jejich mluva bližší upřímnému jazyku Ježíše Krista a apoštolů, než stylizované mluvě náboženských textů. Nepřekvapuje nás, že společenství je akceptovatelné pro řadu „Zacheů“, mužů na okraji. Ne proto, že by snad nabízelo snadnou cestu, naopak. Chlapy láká opravdovost nároků, s nimiž se potýkáme.

Máme radost, naše společenství žije a zvolna roste. Dosud jsme se pravidelně scházeli vždy poslední pondělí v měsíci, nyní zkusíme čtrnáctidenní cykly.

Pavel Korec a Michael Ort

FARNÍ PŘÍRUČNÍK – BŘEZEN 2013

PÁTEK 1.3. 1. pátek v měsíci	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 2.3. 1. sobota v měsíci	
16.15	Mariánské večeřadlo
17.00	Mše svatá
17.40	Zásvětná modlitba MKH a výstav Nejsvětější svátosti
NEDĚLE 3.3. 3. NEDĚLE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, 1. skrutinia čekatelů křtu
16.00	Křížová cesta
16.30	Farní akademie: Mgr. Klára M. Stráníková, ThLic., SCSC: Obchodování s lidmi a novodobé otroctví. Zdání klame!
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 4.3.	
19.00	Kurz Alfa pro farnost
ÚTERÝ 5.3.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
9.15	Mše svatá zvláště pro maminky s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 6.3.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let)
20.00	Zasedání PRF
ČTVRTEK 7.3.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
9.30	Mše svatá v domově seniorů v Zárubově ul.
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
18.30	Mše svatá a modlitba chval

PÁTEK 8.3.	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 9.3.	
17.00	Mše svatá, obřad předání Vyznání víry čekatelům křtu
17.45	Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj
NEDELE 10.3. 4. NEDELE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá, 2. skrutinia čekatelů křtu
16.00	Křížová cesta
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 11.3.	
19.00	Kurz Alfa pro farnost
ÚTERÝ 12.3.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 13.3.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)
ČTVRTEK 14.3.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
18.30	Společenství mládeže (cca od 16 let)
PÁTEK 15.3.	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 16.3.	
9.00 až odpoledne	Duchovní příprava pro čekatele křtu
17.00	Mše svatá, obřad předání Otčenáše čekatelům křtu
18.30	Koncert japonských umělkyně

NEDĚLE 17.3. 5. NEDĚLE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti, 3. skrutinia čekatelů křtu
16.00	Křížová cesta
17.00	Setkání rodičů dětí připravujících se na 1. sv. přijímání
18.30	Mše svatá

PONDĚLÍ 18.3.	
19.00	Kurz Alfa pro farnost – zakončení

ÚTERÝ 19.3. SLAVNOST SV. JOSEFA, SNOUBENCE PANNY MARIE	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru

STŘEDA 20.3.	
8.00	Mše svatá
8.40–9.10	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuky náboženství, příprava na 1. sv. přijímání
16.30–17.15	Svátost smíření pro děti
17.30	Zpívání s dětmi
17.30	Příprava dospělých na křest
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let)

ČTVRTEK 21.3.	
8.00	Mše svatá
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
18.30	Společenství mládeže (cca od 16 let)

PÁTEK 22.3.	
14.00	Křížová cesta
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
17.00	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
19.15-21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 23.3.	
8.30	Velký úklid kostela
17.00	Mše svatá

NEDELE	24.3.	KVĚTNÁ NEDELE
8.00 a 10.00		Mše svaté
15.00		Křížová cesta pro rodiny v lese, sraz „Na tý louce zelený“
16.00		Křížová cesta v kostele
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ	25.3.	Pondělí Svatého týdne
18.30		P. Pavel Šupol: „Jak se vyznat v moderní hudbě“
ÚTERÝ	26.3.	Úterý Svatého týdne
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
9.00–11.00		Svátost smíření pro rodiče na mateřské
17.00–19,30		Svátost smíření (do 18.30 dva kněží)
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA	27.3.	Středa Svatého týdne
8.00		Mše svatá
8.40–9.10		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
17.30		Příprava dospělých na křest
18.45–20.15		Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)
ČTVRTEK	28.3.	ZELENÝ ČTVRTEK
16.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá
19.30– 21.00		Bdění v getsemanské zahradě, svátost smíření
PÁTEK	29.3.	VELKÝ PÁTEK
13.00		Křížová cesta pro mládež, sraz „Na tý louce zelený“
15.00		Velkopáteční obřady
17.30		Křížová cesta v kostele
18.30		Velkopáteční obřady, zpívané pašije
19.30–21.00		Bdění u Božího hrobu, svátost smíření
SOBOTA	30.3.	BÍLÁ SOBOTA
10.00		Matutinum – modlitba se čtením
10.30–17.00		Návštěva Božího hrobu
10.30–12.00		Svátost smíření
19.00		Vigilie
NEDELE	31.3.	SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
2.00		Změna času o hodinu dopředu!
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá s doprovodem chrámového sboru a orchestru
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ	1.4.	VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ
8.00 a 10.00		Mše svaté

ZEMĚ CEDRŮ A BÍLÝCH HOR

V rámci únorové Farní akademie přednášel P. Mgr. Jan Linhart, spirituál teologického konviktu v Olomouci, na téma: Libanon – putování zemí cedrů a bílých hor“.

P. Linhart putoval po Libanonu se skupinou svých přátel v létě 2012. Za použití bohatého fotografického i filmového materiálu, hudby a mluveného slova, dále informací získaných kontakty s tamními křesťany, muslimy i s Čechy žijícími trvale v Libanonu, sestavil velmi zajímavou přednášku-prezentaci. S ohledem na její značný rozsah – trvala přes půldruhé hodiny – je možné ve stručnosti zmínit jen to nejzajímavější.

Libanon, malá hornatá země, je asi čtyřikrát menší než ČR, má přibližně 3,8 mil. obyvatel (z toho 95 % Arabů), z nichž asi 70 % jsou muslimové. Křesťanů je přibližně 30 %. Nejpočetnější je Maronitská katolická církev (má nyní svého kardinála u Apoštolského stolce v Římě), dále jsou zde Římští katolíci, Řečtí katolíci, Řecká pravoslavná církev, Arménská apoštolská církev, Syrská pravoslavná církev aj.

Historie Libanonu je velmi pohnutá: již ve Starém zákoně je mnohokrát zmiňován, v letech 1516–1918 byl součástí Osmanské říše, po první světové válce se stal mandátním územím Velké Británie a později Francie, od které v roce 1943 získal samostatnost. Z té doby se datuje nepsaná dohoda, že prezidentem bude maronita, předsedou vlády sunnita a předsedou parlamentu šííta. Libanon byl i po druhé světové válce velice prosperující zemí označovanou též jako Středomořské Švýcarsko. Do tohoto vývoje hrubě zasáhly občanské války, syrsko-izraelské

a izraelsko-palestinské konflikty, jejichž důsledkem byl nejen pokles hospodářské konjunktury, ale i několik vystěhovalecký vln. Dnes je situace klidnější, neboť v roce 2000 Izrael ukončil okupaci jižního Libanonu, v roce 2005 byla definitivně stažena syrská vojska a v roce 2006 byl zásluhou OSN „zažehnán“ další izraelsko-palestinský konflikt. Určitý útlum hospodářství stále trvá a turismus, jeden ze zdrojů příjmu obyvatelstva, ještě zdaleka nedosáhl dřívější výše.

Putování bylo zahájeno v Bejrutu, ve městě, které stále nese stopy válečných konfliktů, i když je nová výstavba evidentní. Cesta vedla podél pobřeží přibližně na sever a sledovala po pravé ruce se táhnoucí pohoří Libanon. Jeho nadmořská výška dosahuje 3 000 metrů a ačkoliv je v blízkosti Středozemního moře, v zimě se zde lyžuje a lyžařská střediska mají standardní vybavení (hotely, lanovky apod.). Do hor zamířili naši poutníci od Biblosu a dostali se do výšky asi 1400 m n. m., protože však bylo letní období, mohli se pouze sklouznout na zbytcích sněhu. Odtud mohli vidět i pohoří Antilibanon, táhnoucí se po syrsko-libanonských hranicích, oddělené údolím Bikaá, kde převažují muslimové. V dalším údolí, Kadiš, žijí většinou maronité. Dostali se i do rezervace Ar Rab, což je oblast cedrů chráněná UNESCO. Cestou využívali pohostinnosti klášterů i far, kde mohli jak přespávat, tak i občas něco pojíst. Tento úsek cesty byl zajímavý

díky přátelskému přijetí spojenému s diskusemi, ale i poznáváním církevních staveb. Na prostá většina křesťanských kostelů, a to i Arménské církve, je zasvěcena sv. Jiří! Velice uctíváný je také místní světec, sv. Šarbel Machlúf, libanonský maronita, řeholní kněz a mystik žijící v letech 1878–1898. Presentace byla doprovázena výňatky z tvorby tohoto mystika.

„Láska je jediný poklad, který je možno hromadit v čase pozemského života, a který přetrvá navěky.

Všechno hmotné bohatství, všechna sláva, moc a společenské úspěchy, zůstanou ve chvíli smrti zde na zemi.

Kdo stane před Bohem bez lásky, bude muset nést všechny důsledky svého egoistického jednání.

V okamžiku smrti se počítá jedině láska.“
Sv. Šarbel

Poutníci navštívili, mimo jiné i starořímské město Baalbeck s jeho vykopávkami, dále města Tripolis (Tarábulus v severní části země) a na jihu Libanonu města Tyros (Súr) a Sidon (Sajdá), ovšem také městečko Kána, které je považováno za místo prvního zázraku Ježíše Krista, což dokládá památkami z té doby, a tak odpírá prvenství Káně Galilejské.
Karel Štamberg

TAK ZA ROK NA PLESE!

Letošní farní ples se uskutečnil v pátek 25. ledna v sále KC Novodvorská. Pořadím to byl již 14. farní ples. Společným znakem byla zelená barva. Dámy a pánové se opět krásně vyparádili, od šatů, košil, kravat, motýlků přes zelené čtyřlístky, dokonce i jednou zelenou parukou a nejrůznější zelenou bižuterií a šperky. Dokonce i Otec Jiří nás mile uvítal ve vojenském oblečení se zeleným kloboukem ve tvaru cylindru. Na vysvětlenou dodal, že jako duchovní musí nosit něco, co ho pojí s církví. Právě tento klobouk vyhrál v jednom „pubu“ na svátek sv. Patrika.

Večerem nás provázel pan učitel Tomáš Döllinger, zkušený a talentovaný moderátor již několika lhoteckých plesů. Zvládl to výborně, přestože jeho spolumoderátorka manželka byla nemocná. Nechyběl ani hudební doprovod zajištěný skupinou DD Combo Oldřicha Doležala. Následovalo předtančení stepařské skupiny Tappy Dan-

V barvě zelené – copak je to za vojáka?

cers z taneční školy FOXYDANCE. V průběhu plesu nás Lenka Kapsová naučila jeden kolový izraelský tanec, do kterého se zapojilo tolik účastníků, že jsme museli vytvořit dva kruhy.

Tombola byla tak bohatá, že ceny

zbyly i pro příští ples. Hlavní cenou byla již tradičně vepřová kýta!

Moderátor uvádí půlnoční překvapení

O půlnoci jsme si opět zazpívali píseň „Aby nás Pánbůh miloval“ a jako překvapení vystoupil náš farní kouzelník Štěpán Vašíček. Ples sice ještě pokračoval, ale my jsme už museli jít do-

Bohatá tombola

mů vystřídat babičku v hlídání našeho malého synáčka.

Na závěr bych chtěla poděkovat hlavním organizátorům plesu, manželům Pollákovým a všem, kdo se na jeho přípravě podíleli. Ples se nám s manželem moc líbil, máme k němu zvlášť blízký vztah. Před osmi lety jsme se na farním plese seznámili. A každoročně si tak připomínáme výročí našeho seznámení a opakujeme si větu, kterou jsme se před lety loučili: „Tak za rok na plese“. Dá-li Pán, za rok se opět sejdem všichni na plese, který bude v barvě fialové.

Jana Šárková

Izraelský tanec. Další foto Jakuba Šerých na www.lhoteckafarnost.cz

KARNEVAL VE ZNAMENÍ KNÍŽEK

Letošní karneval byl tematicky zaměřený na hrdiny z pohádkových knížek. Děti přišly převlečené za rytíře, ale i za Spidermany, za zvířátka, princezny, Karkulky a oblíbené copaté Pipi. Nejprve si zazpívaly a zatancovaly pod vedením Jany Bechyňákové. Mládežníci si tentokrát připravili hraný příběh o Davidovi a Goliášovi, a pak už začaly oblíbené soutěže. Do jejich přípravy se zapojila nejen mládež, ale i rodiče větších dětí. Odhadem na karneval přišlo asi padesát dětí s rodiči či prarodiči.

Na závěr karnevalu jsme opět vypustili balónky. První zpráva o doletu přišla po necelých 24 hodinách emailem. Balónek doletěl do Kovelu na Ukrajině, což je asi 928 kilometrů. Nalezce nám bohužel nenapsal jméno dítěte. Uvidíme kam doletí ostatní...

Rádi bychom poděkovali mladým, kteří se každoročně do karnevalu zapojují. Sami vymýšlejí divadlo a soutěže. Musí se mezi sebou dohodnout a není to vždy jednoduché. Prostor k realizaci i důvěru, se kterou na se na ně můžeme spolehnout, považujeme za velmi

Děti kreslí ilustrace

důležité. Doufáme, že si takto ve farnosti vychováme své následovníky. Vlastně už se tak děje. Obsahovou část karnevalu, soutěže, divadlo a moderování, jsme přenechali Báře Marešové a Elišce Heinzové.

Ke karnevalu také patří naše tři Marie, paní Pokorná, Kolínová a Vrábelová, které se již automaticky ujímají prodeje občerstvení a pokladny. Honza Toepfer přispívá ke karnevalu nazvučením. Martin Bouda pořídil krásné fotky. Velký dík patří panu Petru Šťastnému, který již 14 let dodává na karneval zdarma balónky.

Třetím rokem dostáváme od pekárny Kabát sladké pečivo a výdělek z jeho prodeje nám pravidelně pokryje náklady na pronájem tělocvičny.

Díky všem a těšíme se zase za rok.

**Jana a Jindřich
Váňovi
Foto Martin Bouda**

Zúčastnilo se na padesát dětí

O PENĚZÍCH TENTOKRÁT ÚPLNĚ JINAK

Na přelomu letošního ledna a února jsem byla na školení pro manažery neziskových organizací. Sešlo se nás dvanáct ze stejného počtu neziskovek z celé republiky. Jako pokaždé, když se sejdou pracovníci neziskovek, jsme v kuloárech diskutovali o problémech se zaměstnanci, klienty, provozem a samozřejmě i o financích. Všichni jsme s napětím čekali na vyhlášení dotací Ministerstva práce a sociálních věcí, které pro mnoho neziskových organizací tvoří hlavní zdroj financí. Měla jsem z MPSV informaci, že výsledky budou zveřejněny na webových stránkách 31. ledna dopoledne. Tak jsme se o polední pauze všichni sesedli kolem mého notebooku a se zatajeným dechem jsme čekali, jak to dopadlo. Výsledky jsme na webových stránkách MPSV opravdu našli. Samozřejmě jsem si nejdříve našla dotaci, která byla přidělena naší Farní charitě-Chodov. S úlevou, protože my jsme dotaci dostali téměř v plné požadované výši, jsem začala hledat výsledky ostatním kolegům.

Pracuji v Charitě třináct let. Přestože začátkem každého kalendářního roku zažíváme finanční krizi, nikdy jsem si vlastně nepřipustila, že bychom dotace nedostali a museli své projekty ukončit. Teď jsem byla nucena čtyřem kolegům sdělit, že nedostali ani korunu. Dalších šest organizací dostalo výrazně méně peněz, než v letech předchozích. Jen my a jedna další organizace jsme dostali víc než v roce 2012.

Bylo pro mě opravdu těžké seznámit kolegy s tvrdou realitou. Už během kurzu se někteří dozvěděli, že jejich or-

ganizace nebo projekty končí. A tak se ve zbylém čase řešily i existenční problémy, otázky hledání práce a samozřejmě strach o budoucnost klientů. Byla jsem na školení jediná z Prahy. Situace mimo hlavní město je výrazně složitější. K dispozici nejsou ani pracovní místa, často není ani dostatečná nabídka potřebných služeb.

*Poslední ohlédnutí
za Tříkrálovou sbírkou*

Uvědomila jsem si, jak je naše práce požehnaná. Jistě, peníze z dotací přijdou začátkem dubna, ale už víme, že přijdou. Taky nám v této krizové době téměř denně chodí finanční dary. Lidé se ptají, jak se situaci vyvíjí. Mnozí mě ujišťují o tom, že na nás myslí v modlitbách. A tak máme na rozdíl od kolegů z civilní sféry v zádech velkou oporu ve vás, věřících. Ráda bych napsala, že si to uvědomujeme a jsme vám za ni vděční. Přeji vám všem krásný a pokud možno již teplý a slunný březen.

Eva Černá

Kontakt: 272 941 972; 737 322 569;
e-mail: charita.chodov@email.cz

EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA

Výzva Týdne modliteb za jednotu křesťanů mi byla vždy velmi blízká. Přišla jsem totiž do naší farnosti po deseti letech strávených v branickém sboru Českobratrské církve evangelické. Mrzelo mě, že se v tomto týdnu nescházíme ke společné modlitbě, ale sama jsem svoji touhu nedokázala realizovat. Proto jsem s vděčností vnímala jako Boží odpověď pozvání k ekumenické bohoslužbě, která se konala ve čtvrtek 17. ledna.

Sešli jsme se v modlitebně modřanského sboru ČCE. Bylo zde přítomno pět duchovních z různých církví: místní evangelický farář Zvonimír Šorm, dva katoličtí kněží – P. Jiří Korda a P. Josef Pecinovský z modřanské farnosti, farářka husitského sboru Hana Slavíková a Marek Fajfr, reverend Nadace mezinárodní křesťanské pomoci. Modlitebna, která mimochodem stojí za zhlédnutí i po architektonické stránce, zpočátku sice zela prázdnotou, ale do začátku bohoslužeb se zaplnila. Společně jsme zpívali, modlili se, naslouchali slovům Písma a promluvě našeho otce Jiřího. Myslím, že jeho výstižná kázání, která rozhodně nemají nic společného s aligátory, oceňují během mše svaté mnozí z nás. Tím víc mě potěšilo, že jsem zaslechla pochvalná hodnocení i od bratří evangelíků, kteří našemu knězi naslouchali.

Z promluvy otce Jiřího jsem si odnesla povzbuzení, že se nemáme trápit

záležitostmi, které změnit nemůžeme, ať už na rovině celé církve nebo jednotlivých denominací, ale máme každý následovat Ježíše na místě, kam jsme byli povoláni. Touto každodenní věrností pak můžeme naplnit poslání církve ve všech jeho základních aspektech – oslavě Boha, vytváření společenství, službě potřebným a svědectví.

Během večera nás čekala ještě dvě milá překvapení. První v podání zpěváků z modřanské farnosti, kteří si pro nás připravili tři písně. Druhé pak bylo dílem místních, kteří nám nachystali pohoštění, při němž jsme mohli ještě společně pobýt a popovídat si.

Účast za naši farnost nebyla příliš vysoká, ale pro ty z vás, kteří jste nemohli dorazit, zazněla při bohoslužbě dobrá zpráva: Toto setkání nemá být posledním, ale prvním. Byla už nastíněna i představa další společné akce, takže se máme na co těšit.

Jana Kalendová

ZACHRAŇTE MAREČKA!

Možná si někteří z vás vybavují více než rok staré číslo Věstníku, ve kterém otec Jiří představil různé způsoby, jak bojovat proti zlu umělých potratů. Společně s dalšími maminkami z úterního společenství nás oslovil projekt s názvem Duchovní adopce – devět měsíců se denně modlit za jedno kon-

krétní nenarozené dítě, kterému hrozí smrt, na tento úmysl konat skutky milosrdenství a kajícínosti a měsíčně navštívit mši svatou ve všední den s úmyslem za něj a jeho rodiče.

Zavázat se ke svědomitému plnění všech požadavků jsme si netroufaly. Zrodila se tedy myšlenka vytvořit sed-

mičlennou skupinku tak, aby každý den v týdnu měla přidělený jedna maminka, která se bude modlit a obětovat na daný úmysl. Nakonec se nás dalo dohromady devět, a tak jsme po rozvržení jednotlivých dnů mohly adoptovat děti dvě. Za milé účasti otce Jiřího jsme na svátek sv. Marka přijaly závazek plnit výše uvedené a společně se za nově adoptované děti a jejich rodiče pomodlily. A protože jsme si vědomy, že každé dítě je od početí plnohodnotným člověkem, cítily jsme potřebu děti pojmenovat, a tak jsme se začaly denně modlit za Marečka (tedy, za Marečky).

Naše adopce však neměla mít bezbolestný průběh. Pár týdnů od jejího začátku nás zalarmovala jedna maminka, jejíž známí se v pokročilém stádiu těhotenství dozvěděli o vrozených vadách miminka a rozhodovali o potratu. Cítily jsme, že v těch chvílích šlo o vše. Stanovily jsme hodinu, kdy se každá doma modlila růženec nebo desátek. Prožívaly jsme opravdový strach o bezbranné dítě čekající na rozsudek. S velkou bolestí jsme pak zpracovávaly zprávu, že se rodiče rozhodli pro potrat – jediný den od zjištění vad! Druhý den bylo po všem. S ohromením jsme pak zjistily, že miminko se – v případě, že by to byl chlapeček – mělo jmenovat po tatínkovi: Marek.

Zanedlouho se v našem okolí objevil další akutní modlitební případ: Mladá slečna nečekaně otěhotněla a její přítel stanovil ultimátum: Potrat nebo rozchod. Slečna si přišla vypůjčit peníze na zákrok ke kolegyni její mamky. Ta ihned zasáhla jak nabídkou jiných

alternativ (adopce po porodu), tak zkontaktováním naší skupinky, která se dala do boje za nový život. Slečně jsme předaly kontakty na organizaci věnující se ženám v podobné situaci a hlavně jsme se začaly intenzivně modlit. Nádherné pak bylo slyšet, že slečna přišla peníze na potrat vrátit! Jak těžké to pro ni muselo být, když se s ní přítel skutečně rozešel a pak ji vydíral, že se k ní po potratu vrátí! Kolik odvahy musela sebrat, aby svůj stav a své rozhodnutí přednesla rodičům! Děkovaly jsme Bohu, když jsme se dozvěděly, že rodiče (přes počáteční nelibost) své dceři i vnoučeti nabídli pomoc a zázemí!

Ráda bych pozvala všechny, kteří by se chtěli zapojit do Duchovní adopce, ale necítí se na to plnit sami všechny požadavky, zkontaktujte mě (602 110 640, jojooo@centrum.cz), pokusíme se dát dohromady další skupinku pro záchranu nových životů. Podrobnosti o Duchovní adopci na www.modlitbyzanejmensi.cz.

A do třetice: Jedna z nás byla svědkem následující situace. Mladá, velmi alternativně vypadající slečna u gynekologa zjistila, že je těhotná. Přiznává, že otec dítěte není její stálý partner a že v době početí byli oba pod vlivem

návykových látek. Doktor ihned navrhuje potrat, načež slečna odpoví, že potrat je podle ní vražda (!!!). Jak tento boj o život dopadl, se na tomto světě asi nedozvíme, každopádně jsme se snažily i tuto slečnu podpořit modlitbou.

Nevnímám jako náhodu, že se tyto tři příběhy odehrály v průběhu naší duchovní adopce. Nikdy předtím jsem ve svém okolí nezaznamenala případy, kdy se rozhodovalo o potratu. Až když jsem přestala být jen pasivní odpůrkyní potratů, mi Pán ukázal, jak moc jsou naše modlitby třeba, i když lidská svoboda je stále z Boží strany respektována. Někdy k naší smůle.

Jana Jirsová

PLÁNUJEME

3. 3. – Farní akademie v 16.30, přednášku bude mít Mgr. Klára Marie Stráníková, ThLic., SCSC na téma: Obchodování s lidmi a novodobé otroctví. Zdání klame!

16.3. Koncert umělkyně z Japonska

Studentku hry na trubku na AMU Jasuko Tanaka, bývalou žačku pana profesora Kejmara, bude na klavír doprovázet paní Yukiko Sawa z Tokya, která studovala v Praze a v Japonsku propaguje hudbu Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka. Poprvé bude v našem kostele spolu s nimi vystupovat japonská zpěvačka paní Nao Higano. Na programu budou klasické skladby českých a japonských autorů.

17. 3., 28. 4. – Mše svaté upravené pro děti.

23. 3. – velký úklid kostela před Velikonocemi bude v sobotu od 8.30 hod.

24. 3 – Křížová cesta pro rodiny se bude již tradičně konat na Květnou neděli v Krčském lese, sraz opět v 15 h. u restaurace Na tý louce zelený. Nechte se odradit případným nepříznivým počasím.

Vzhledem k tomu, že půjdeme lesem a do kopce, zima určitě nikomu nebude.

25. 3. – výjimečná akce nejen pro mladé, v pondělí Svatého týdne od 18.30 program P. Pavla Šupola „Jak se vyznat v moderní hudbě – existují negativní hudební styly?“

13. 4. – Pout' farnosti do kostela Sv. Cyrila a Metoděje v Karlíně s možností získat odpustky v rámci jubilejního cyrilometodějského roku.

18.–19. 5. Víkend pro rodiny s dětmi

24. 5. – Noc kostelů, speciálním hostem bude biskup Václav Malý, podrobný program na www.nockostelu.cz. i na našem webu.

2. 6. – Titulární slavnost kostela P. Marie Královny míru a zahradní slavnost farnosti. Mši sv. v 10 hod. celebrouje P. Kamil Vrzal.

16.–25.11. Poutní duchovní cesta do Izraele speciálně pro naši farnost, doprovázet bude P. MUDr. Jiří Korda. Bližší údaje k cestě obsahuje leták vložený do tohoto vydání Věstníku.

Lidé žijící z naděje vidí dále.

Lidé žijící z lásky vidí hlouběji.

Lidé žijící z víry vidí všechno v jiném světle.

Lothar Zenetti

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz

internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74326329 / 0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, sr. Bernarda Lacinová, Jana a Jan Šilhavých. Příspěvky posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete nechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo texty krátit.

Číslo vychází 24. 2. 2013. Tisk: Jan Macek, Jablonec N. Nisou www.tiskem.cz.

Uzávěrka příštího čísla je **13. dubna 2013**. Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.